

PROJEKT UNGA VUXNA I HEMLÖSHET

Delrapport

2010-02-01—2010-12-31

Socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen
Uppsökarenheten för vuxna
Projekt Unga vuxna i hemlöshet
Författare: Anette Arebo, Linnea Hanning

Innehåll

BAKGRUND	3
Projekt "Unga vuxna på härbärge"	3
TÖG-projektet.....	3
PROJEKTBSKRIVNING.....	4
Budget	4
Milstolpar	4
ARBETSSÄTT	4
Arbetsmetod i projektet på individnivå	4
Arbetsmetod i projektet på strukturell nivå.....	5
Möten	5
Presentation av projektet.....	5
Statistik	6
MÅL	6
Effektmål	6
Projektmål	6
RESULTAT	7
Beskrivning av målgruppen	7
Uppföljning av effektmål	7
Uppföljning av projektmål.....	9
TÖG-statistik 2010.....	11
UTVÄRDERING	13
FOKUS FRAMTID	13
Fortsatt uppföljning projekt- och effektmål.....	13
Metodutveckling	13
SAMMANFATTNING	14

BAKGRUND

Projekt "Unga vuxna på härbärge"

Mellan åren 2004 och 2007 ökade gruppen unga vuxna (20 - 25 år) vid Stockholms akutboenden/ härbärgen från ca 80 personer till ca 100. Prognosen för 2008 visade på en fortsatt ökning och Socialtjänstförvaltningen beviljades den 12 november 2007 1,1 mnkr från Länsstyrelsen i Stockholms län till projektet, som benämndes "Unga vuxna på härbärge".

Under den projekttiden gjordes en kartläggning av alla unga vuxna 20-25 år som sökt härbärge/akutboende. Projektarbetet innebar också att de hemlösa länkades till ordinarie socialtjänst på stadsdelsförvaltning (sdf) eller Enheten för hemlösa (Efh). Syftet med länkningen var att snabbt kunna genomföra en planering och att hitta andra mer lämpliga boendelösningar än härbärge/akutboende. 85 personer ingick i kartläggningen. En majoritet var män. Flertalet hade invandrarbakgrund (29 personer var utländska medborgare och 20 personer var födda i Sverige, men hade utländskt påbrå). Flertalet hade också bristande utbildning och arbetslivserfarenhet.

En påfallande stor andel av de personer som projektet kom i kontakt med hade missbruksproblem. Flera klienter har uppgett att de har blivit utslängda hemifrån av föräldrarna på grund av missbruk. Många i kartläggningen visade sig ha också ha svaga, negativa - eller inga nätverk alls. Flera personer uppger att de blivit utslängda från hemmet utan att missbruk förelegat. Istället har det handlat om att personen uppnått myndig ålder och inte bidragit till familjens försörjning eller inte fått plats i hemmet. Familj, släkt och vänner har då inte kunnat bidra med någon annan lösning.

Flera av personerna, företrädesvis de med utländsk bakgrund, hade bristande kunskap om hur samhälls- och myndighetssystem fungerar. De skulle kunna beskrivas som dåligt insatta i hur det svenska hjälpsystemet fungerar. Många påtalade att de hade svårigheter att få till en dialog med olika myndigheter. Erfarenheterna från projektet låg till grund för den projektansökan till Stadsledningskontoret avseende målgruppen unga vuxna i hemlöshet eller med risk för hemlöshet.

TÖG-projektet

Erfarenheterna från "TÖG¹-projektet", som startade den 1 augusti 2005 och avslutades den 31 augusti 2006, visade på vikten av att arbetet är väl förankrat på sdf/Efh. Syftet med TÖG-projektet var att arbeta fram metoder och en övergripande modell för hur staden skulle hantera tak-över-huvudet-garantin, d.v.s. akut nattlogi som söks av hemlösa direkt vid härbärge/akutboende utan föregående biståndsbedömning samt att finna vägar för att få härbärgeboende som bott långa tider på härbärge/akutboende, s.k. "långliggare" till annan mer långsiktig insats.

¹ Tak över huvudet garantin

PROJEKTBESKRIVNING

Erfarenheterna från projektet ”Unga vuxna på härbärge” låg till grund för projektet ”Unga vuxna i hemlöshet”, som är ett tvåårigt projekt som vänder sig till unga vuxna, i åldern 18-25 år med tillhörighet i Stockholms stad, som befinner sig i hemlöshet eller i riskzon för hemlöshet. Projektägare är Uppsökarenheten för vuxna och projektet finansieras av Stadsledningskontoret/ Förnyelseavdelningen. Projektet pågår 2010-02-01–2012-01-31.

I projektet ingår totalt sex projektmedarbetare: två heltidsanställda socialsekreterare (varav en är samordnare på 50 %) placerade på Uppsökarenheten för vuxna och fyra halvtidsanställda socialsekreterare på de stadsdelsförvaltningar som hade högst beläggning av unga vuxna på härbärgen/akutboenden under 2009, vilket var Spånga-Tensta sdf, Rinkeby-Kista sdf, Enskede-Årsta-Vantör sdf och Södermalm sdf.

Projektet ”Unga vuxna i hemlöshet” är stadsövergripande. Socialsekreterarna från sdf arbetar med de unga vuxna som tillhör respektive sdf och socialsekreterarna från Uppsökarenheten för vuxna arbetar med de unga vuxna som tillhör övriga sdf och EfH.

Projektets styrgrupp består av projektsamordnare, verksamhetschef för Socialjouren, verksamhetschef för Uppsökarenheten för vuxna, verksamhetschef för Ungdomsjouren inom Maria Ungdomsenhet, verksamhetssekreterare från socialtjänstavdelningen samt metodansvarig för det utvidgade ”MUMIN²-projektet för målgruppen unga vuxna” (samverkan polis, socialtjänst och landstinget). Styrgruppen har verkat rådgivande och som beslutande instans för projektmedarbetarna. Istället för en fast referensgrupp har projektet anordnat tre fokusgrupper, vars resultat beskrivs närmare längre fram.

Budget

Projektets budget är totalt 4,3 miljoner och under 2010 följer projektet budget.

Milstolpar

Följande milstolpar är inplanerade under projektet:

- Milstolpe 1 – Delrapport redovisas i socialnämnden i mars 2011.
- Milstolpe 2 – Slutrapport med analys och utvärdering av projektet redovisas för socialnämnden under våren 2012.

ARBETSSÄTT

Arbetsmetod i projektet på individnivå

Enligt projektplanen är arbetsuppgifterna att identifiera unga vuxna 18-25 år i hemlöshet eller i riskzon för hemlöshet och att vid behov närmare kartlägga individens behov och motivera dessa personer till mer långsiktiga lösningar. Projektmedarbetarna ska även arbeta relationskapande mot målgruppen och erbjuda förstärkt stöd till dess annan instans tar vid. Projekt-

² Maria Ungdom Motiverande Intervention

medarbetarna ska lotsa dessa personer vidare till socialtjänst vid sdf eller Efth för mer varaktiga insatser än akut nattlogi och/eller till annan vårdinstans samt stödja klienten under hela processen från härbärge/akutboende till mer permanent boende.

Arbetsmetoden är ett aktivt förhållningssätt och ett utvecklat samarbete, framförallt med Uppsökarenheten för vuxna, Ungdomsjouren, daghärbärgen, frivilligorganisationer, härbärgen/akutboenden, frivården, förvaltningens uppsökare på Kronobergshäktet och handläggare på sdf/Efth. Projektmedarbetarna kartlägger tillsammans med den unge vuxne, dennes behov och avgör vilka andra kontakter som måste tas. Det kan vara socialtjänst, psykiatri, Stiftelsen Hotellhem (SHIS), CSN, skattemyndigheten, arbetsförmedlingen, kriminalvården etc. Projektet arbetar utifrån ett MI³-förhållningssätt och är noga med att vid varje avslutat samtal/kontakt försäkra sig om att klienten vet vad som är nästa steg för att nå den förändring de själva önskar.

Arbetsmetod i projektet på strukturell nivå

Projektet ska bidra med att koordinera olika myndigheters/aktörers vårdinsatser. Projektmedarbetarna ska inventera befintliga vård- och boendebalterniv för unga vuxna samt utarbeta förslag på fungerande vårdkedjor och lämpliga boendebalterniv. I projektet ingår att samarbeta med det utvidgade "MUMIN-projektet för unga vuxna", sdf/Efth och andra myndigheter/aktörer som arbetar med målgruppen. Projektet ska också lägga fram förslag på hur arbetet ska fortsätta efter avslutat projekt och lämna förslag på hur arbetet med målgruppen kan utvecklas.

Arbetsmetoden är att etablera kontakter med de myndigheter och andra aktörer som träffar målgruppen för att göra projektuppdraget känt. Projektet har strävat efter att ha en öppenhet och att uppmuntra att klienter, andra aktörer och myndigheter att hellre ringa en gång för mycket än en gång för lite. Även om klienten ifråga inte ingår i projektets målgrupp (på grund av ålder, tillhörighet eller annan orsak) har man kunnat agera rådgivande. Projektet följer noggrant utvecklingen på härbärgena/akutboendena och ser därmed vilken grupp unga vuxna som har svårt att komma vidare från denna form av akut logi, vilket är en förutsättning för att längre fram kunna lämna förslag på boendebalterniv.

Enligt projektplanen ska projektet även skapa ett forum, som ska arbeta fram samverkansformer för en effektivare rehabiliteringskedja för att vägen tillbaka till arbete och bostadsmarknad påskyndas för hemlösa unga vuxna. En del av detta har varit de fokusgrupper som genomfördes i oktober och som beskrivs längre fram i rapporten.

Möten

Projektet har regelbundna möte en gång i veckan. Agendan för veckomöten är i huvudsak lägesrapportering, klientärenden och information. Styrgruppsmöte genomförs en gång i månaden.

Presentation av projektet

Presentation och information om projektet har lämnats på nätverksträffar för daghärbärgen, natthärbärgen/akutboenden och till kontaktpersoner för hemlösa. Projektet har även besökt ett

³ Motivational Interviewing = motiverande samtal

antal sdf samt dag- och natthärbärgen. Projektet har presenterats på frivården, akutmottagning/avgiftning Beroendecentrum Stockholm (BAS), Stiftelsen Hotellhem och den ideella organisationen Tjuvgods i syfte för att informera om projektet samt att skapa förutsättningar till samverkan.

Statistik

Projektet använder sig av ett webbaserat statistikunderlag där medarbetarna på sdf rapporterar in till Uppsökarenhetens projektmedarbetare. Här dokumenteras antal klienter, kön, tillhörighet, missbruk och annan problematik kortfattat för att kunna skapa en bild av målgruppen och för att kunna mäta nedan uppställda mål.

Projektmedarbetarna på Uppsökarenheten har även tillgång till TÖG-statistiken där det varje morgon går att ta fram en rapport som visar vilka unga vuxna som logerats enligt TÖG på härbärgen/akutboenden. Rapporterna används även för att kunna kontakta klienterna via natt-härbärgen/akutboendenas personal. Från TÖG-statistiken utarbetas även regelbundet rapporter fram för att följa utvecklingen av användandet av härbärgen/akutboenden för målgruppen över tid.

MÅL

Effektmål

- Tiden som personer i målgruppen bor på härbärge/akutboende ska minimeras till högst 7 nätter.
- För samtliga i målgruppen som projektet arbetar med ska individuella arbetsplaner upprättas tillsammans med klienten.
- Unga vuxna i hemlöshet har, många gånger, förutom att de saknar försörjning också missbruksproblem. Alla i målgruppen som behöver förstärkta insatser över tid bör aktualiseras på behandlings-/missbruks-/vuxengrupp eller motsvarande enhet inom individ- och familjeomsorgen för att en utredning enligt ASI alternativt ADAD ska kunna genomföras.

Projektmål

För att nå ovan beskrivna effektmål skall projektet genomföra följande:

- Utveckla *arbetsmetoder* i samarbete med stadsdelsförvaltningarna i arbetet med målgruppen. Detta genom att utreda vad som bäst fungerar för att nå uppställda mål och vidareutveckla detta arbetssätt.
- Utveckla *samverkan mellan olika aktörer* för att uppnå effektmålen.
- Att inventera befintliga *vård- och boendeanternativ* för unga vuxna samt utarbeta förslag på fungerande vårdkedjor och lämpliga boendeanternativ.

RESULTAT

Beskrivning av målgruppen

Projektet har under det första året fokuserat på klientarbete, då det är där de problem och möjligheter som finns i arbetet med målgruppen unga vuxna 18-25 år som befinner sig i eller i riskzonen för hemlöshet kan identifieras. Utifrån statistikunderlaget ger målgruppen följande bild:

Under 2010 har projektmedarbetarna arbetat med 133 klienter. Drygt en tredjedel är kvinnor. Vad det gäller tillhörighet på sdf så dominerar de sdf som har medarbetare i projektet⁴. Ungefär en tredjedel av klienterna är enbart aktuella på enheter för försörjningsstöd. När det gäller deras senaste boendeform så är det en stor andel som flyttar runt mellan olika vänner eller familjemedlemmar och därmed inte har ett stadigvarande boende. Detta har försvårat tillhörighetsutredningarna när klienten vänt sig till socialtjänsten. Försörjningsstöd är den huvudsakliga inkomsten för de aktuella klienterna i projektet. 54 klienter har enligt vår bedömning någon form av psykisk ohälsa och 41 av dem har uppgett att de lever i kriminalitet.

Missbruk av droger finns med i en stor del av klienternas liv, men de flesta har inte utvecklat ett beroende än. Det finns dock en liten grupp som trots sin unga ålder utvecklat ett tungt beroende. Under projektarbetet har det dykt upp vissa faktorer som projektet beslutat att titta närmare på. En av dessa är att 41 klienter uppger sig vara utkastade hemifrån av sina föräldrar eller andra släktingar där man tidigare bott stadigvarande. Det har även framkommit att 12 av våra unga vuxna klienter själva är föräldrar och att 7 kom till Sverige som ensamkommande flyktingbarn.

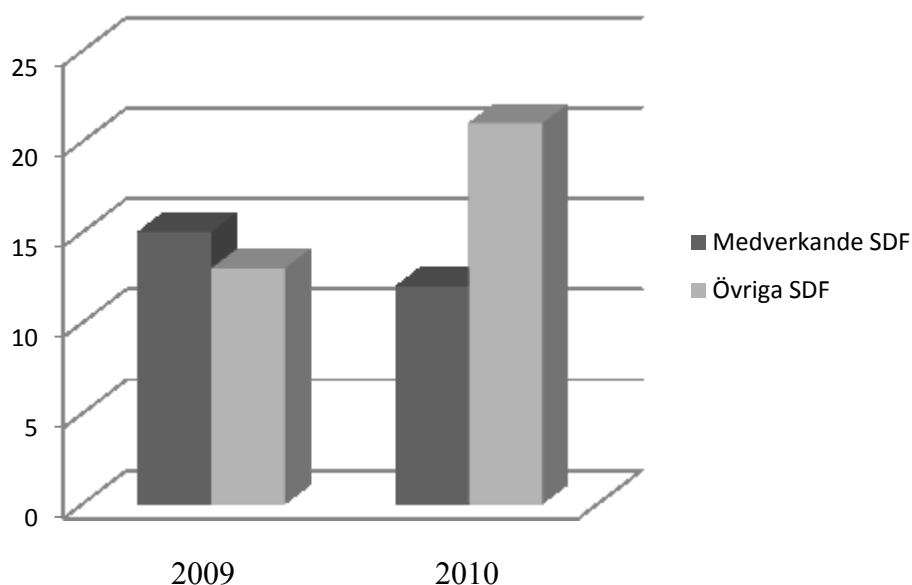
Uppföljning av effektmål

- Tiden som personer i målgruppen bor på härbärge/akutboende ska minimeras till högst sju nätter.

För att mäta detta har projektet använt TÖG-statistiken där alla härbärgen/akutboenden registrerar alla som logerats enligt TÖG varje natt. Statistiken visar att projektet inte når effektmålet på högst sju nätter. 33 personer av totalt 78 har logerats mer än sju nätter. Nästa steg är att göra en felsökning för att hitta orsakerna till att projektet inte har nått målet. I diagrammet nedan redovisas medverkande sdf samt övriga sdf.

⁴ Spånga-Tensta sdf, Rinkeby-Kista sdf, Enskede-Årsta-Vantör sdf samt Södermalm sdf

Antal klienter i målgruppen som logerades fler än sju nätter på härbärge/akutboende 2009 och 2010:

- För samtliga i målgruppen som projektet arbetar med ska individuella arbetsplaner upprättas tillsammans med klienten.⁵

Av de 133 klienter som projektet arbetat med under det första året är 13 inte aktuella inom socialtjänsten varför dessa utesluts när vi följt upp detta mål. Av de 119 som därmed ingår i räkningen saknar 16 handlingsplaner. Orsaker till detta är enligt handläggarna:

- Tidsbrist
- Klienterna kommer inte på möten/är svåra att nå på telefon
- Klienten samarbetar inte
- Klienterna är nyligen aktualiserade på sdf.

Unga vuxna i hemlöshet har, många gånger, förutom att de saknar försörjning också missbruksproblem. Alla i målgruppen som behöver förstärkta insatser över tid bör aktualiseras på behandlings-/missbruks-/vuxengrupp eller motsvarande enhet inom individ- och familjeomsorgen för att en utredning enligt ASI alternativt ADAD ska kunna genomföras.

Här har vi frågat handläggarna om de anser att klienten är i behov av förstärkta insatser över tid. Av de 119 som är/har varit aktuella inom socialtjänstens individ- och familjeomsorg finns enligt handläggarnas bedömning 12 personer som inte aktuella på adekvat enhet för att få dessa förstärkta insatser. Enligt handläggarna är orsakerna till detta som följer:

- Ingen enhet på sdf hanterar spelberoende
- Klienten är enbart aktuell på mottagningsenheten, hänvisad till annat EU-land/kommun/sdf
- Klienten är nyligen aktualiserad på sdf

⁵ För att kunna mäta effektmålen i punkt två och tre har projektet delvis använt sig av Paraply-akter samt telefonintervjuer med handläggare. Projektet har valt att räkna handlingsplaner som skrivits både i journalanteckningar och i separata dokument.

- Klienten vill inte ha kontakt med annan enhet än försörjningsstöd /vill inte erkänna beroende
- Klienten uppger sig bara ha problem med bostad
- Klienten kommer ej på tider/samarbetar inte/ändrar sina planer
- Oklart vilken enhet som ska handlägga ärendet.

Utredningar enligt ASI/ADAD genomförs i mycket hög utsträckning när den unge vuxne aktualiseras på behandlings-/missbruks-/vuxen/ungdomsgrupp.

Uppföljning av projektmål

För att nå projektmålen har arbetet under 2010 fokuserats på att träffa olika samarbetspartners för att *utveckla arbetsmetoder* och prova nya sätt att *samverka* runt klienterna. En annan del i att utveckla arbetsmetoder har varit att medarbetarna på sdf själva har dokumenterat hur de arbetat på sina respektive sdf samt att kartlägga problem och utvecklingsområden i arbetet med unga vuxna i hemlöshet.

Under perioden har även *inventeringen* av befintliga boendeantern genomförts. Detta ledde fram till att tre fokusgrupper anordnades i slutet av oktober 2010. Fokusgrupperna leddes av medarbetare på Preventionscentrum/Europaforum. Inbjudna var representanter från brukar- och frivilligorganisationer, individ- och familjeomsorgen på sdf, Stiftelsen Hotellhem, kommunala bostadsbolag samt representanter från Socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen. Fokusgrupperna är nu genomförda och en rapport från fokusgrupperna är färdig.

Nedan följer en något förkortad version av rapportens sammanfattning:

”När det gäller resultaten från grupperna var det slående, om än inte oväntat, att alla deltagarna i fokusgrupperna var överens om att *nuvarande härbärgen och andra akuta lösningar som riktar sig till vuxna personer i hemlöshet inte är lämpliga för unga vuxna*. Flera upplevde dock att det saknas adekvata alternativa lösningar i det akuta skedet medan andra menade att det endast var i yttersta nödfall som härbärge användes för målgruppen. Problemen förknippade med att hitta alternativa lösningar kan vara flera. Ibland handlar det om att de socialsekreterare som gör placeringar saknar kunskap om olika boenden, ibland om att socialtjänsten inte är villig att betala för dyrare lösningar och ibland om att det helt enkelt saknas alternativ.

Svårigheten att *tidigt nå unga vuxna i riskzon, att knyta och behålla kontakten* lyftes också av flera. En viktig faktor som framkom i relation till detta är att det ofta uppstår ”krockar” mellan socialtjänsten och individen om vad som är grunden till individens problem. Inte sällan vill unga vuxna inte identifiera sig som hemlösa. Likaså kan det finnas olika uppfattning om vad som är individens problem. Ett sådant område kan handla om synen på bruk/missbruk av narkotika. I fokusgrupperna framkom också att dessa olika uppfattningar kan bero på att flera som på olika sätt jobbar inom det ordinarie hjälpsystemet uppfattar att det finns många felaktiga föreställningar bland unga vuxna om vilken hjälp de kan få av socialtjänsten och om hur bostadsmarknaden fungerar. En viktig aspekt är hur skulder påverkar möjligheterna till eget hyreskontrakt.

Ett annat viktigt problem som lyftes i alla fokusgrupperna var att *socialtjänstens organisation är ogenomtränglig*. Det är en problematik som självklart främst drabbar klienten, men även de som jobbar inom socialtjänsten kan ha svårigheter att navigera i den egna organisationen. Problemen handlar om olikheter i organisation mellan sdf, stuprörstänkande mellan olika enheter inom sdf (missbruk, socialpsykiatri och försörjningsstöd). Detta gör att det är svårt att

”hitta rätt” i organisationen. Individer med en svårt sammansatt problematik, eller en diffus och svåridentifierad problematik riskerar att hamna mellan stolarna. Särskilt svårt är det för de som har svårigheter att artikulera sitt behov, samarbeta och själva bidra till att förändra sin situation. För dem kan resultatet bli att de ”försviner” eller att de blir kvar inom försörjningsstödsenheten, som saknar resurser att jobba med dem.” (Rapport från fokusgrupper för projekt unga vuxna i hemlöshet, Preventionscentrum och Europaforum, 2010)

Förslag på andra förbättringsområden som framkom under fokusgrupperna var följande frågeställningar, där projektet kommer att ta ställning till vad som ryms inom projektarbetet:

- Behov av fler särskilda boendeformer för unga vuxna med tillgång till utredning/planering.
- Kartlägga antal ungdomar som sdf har placerat på vandrarhem och under hur lång tid, då det kan handla om många unga men ingen riktigt vet hur stor omfattningen och problemet är.
- Utveckla metoder för det uppsökande arbetet och för ett mer strukturerat motivationsarbete med syftet att nå unga vuxna i riskzonen tidigare och för att motivera dem till andra insatser. Alla grupper var överens om att ingen riktigt tar ansvar eller har tid att arbeta med motivation.
- Fler flexibla lösningar utifrån individuella behov behövs.
- En lots/länk/vägledare kan vara en resurs för den unga vuxne att klara av planering, möten, administration m.m. Där kan frivilligorganisationer och projekt spela en viktig roll.
- Behov av mer utredningsresurser inom mottagningsenheter och enheter för försörjningsstöd och för ett aktivare förhållningssätt med mer uppsökande initiativ för att kunna länka vidare.
- Utveckla en arbetsmodell/mall för en initial bedömning av boendesituationen, riskfaktorer för hemlöshet och stödbehov förknippat med boendesituationen.
- Överväg att skapa en särskild enhet för unga vuxna inom socialtjänsten
- Utveckla boendestödet för unga vuxna i försöks- och träningslägenheter.
- Utredda skillnader i hanteringen av unga vuxna i hemlöshet mellan sdf.

Nästa steg är att klienter från projektet kommer att få lämna synpunkter på hur de ser på sin situation samt möjliga lösningar. Detta är en del i att arbeta fram *förslag* på lämpliga boendalternativ för målgruppen

Ytterligare en del i att utarbeta alternativ till härbärge/akutboende har varit att samarbeta med befintliga verksamheter inom Boende- och behandlingsenheten för att kunna använda platser som inte är belagda som ett alternativ för akut logi. Under hösten 2010 har Porlabacken⁶ tagit emot unga vuxna i behov av akut nattlogi. Åtta placeringar har gjorts av Socialjouren på Porlabacken. Sedan den 1 december 2010 pågår ett liknande samarbete med Lönne⁷ samt Krukis⁸, där Social- och Hemlöshetsjouren kan bevilja logi fram till nästkommande vardag då uppföljning görs tillsammans med projektmedarbetarna för att länka den unge vuxne till aktuell sdf.

⁶ Porlabacken är ett stödboende med utredning och bedömning.

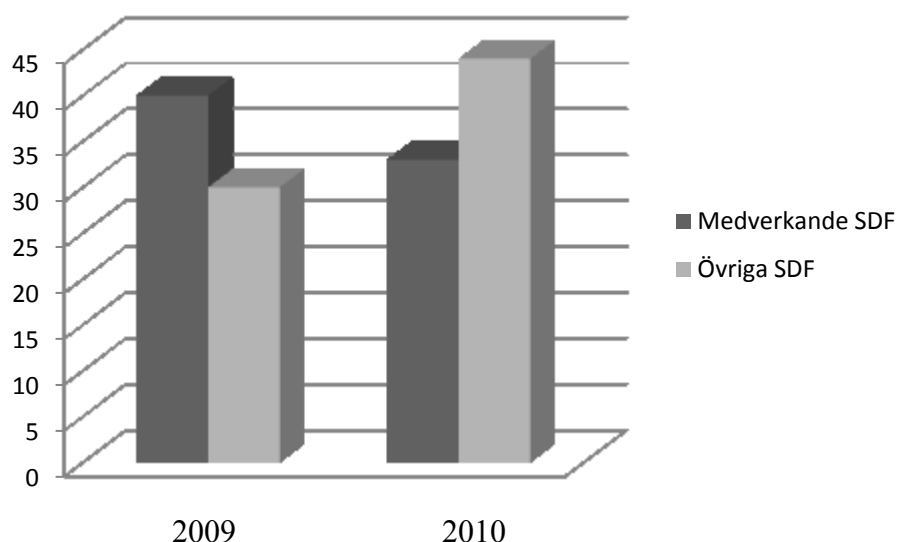
⁷ Lönne är ett drogfritt stödboende

⁸ Krukis är ett stödboende med tillnyktring/avgiftning, motivation och behandling.

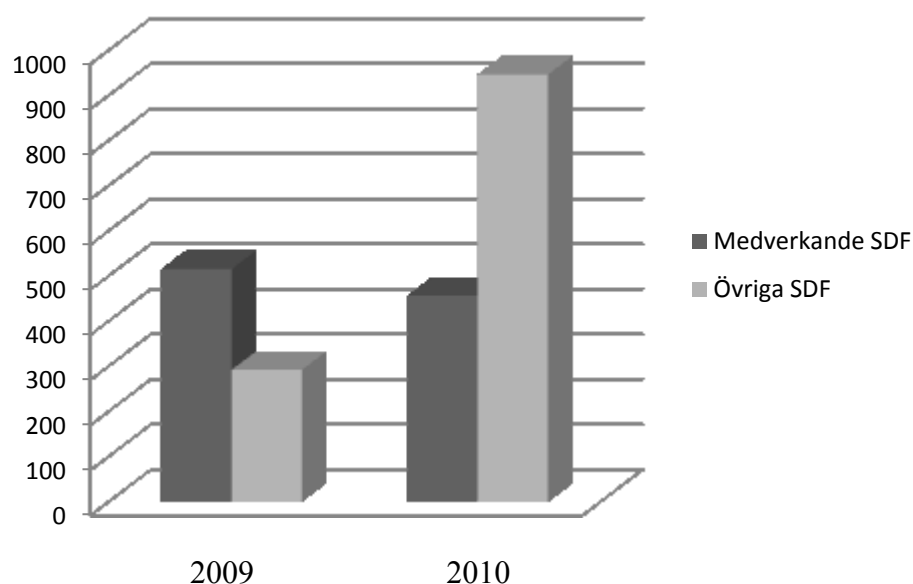
TÖG-statistik 2010

För att ge ytterligare en bild av hur utvecklingen på härbärgena/akutboendena sett ut under 2010 följer här en sammanställning av TÖG-statistiken. Statistiken visar tydligt att antalet unga vuxna har ökat från 70 personer under 2009 till 78 personer under 2010 samt att antalet nätter som unga vuxna logerats ökat från 807 nätter under 2009 till 1402 nätter under 2010. Projektet har även valt att dela upp diagrammen i kategorierna medverkande samt övriga sdf.

Antal klienter i målgruppen som logerades på härbärge/akutboende 2009 och 2010:

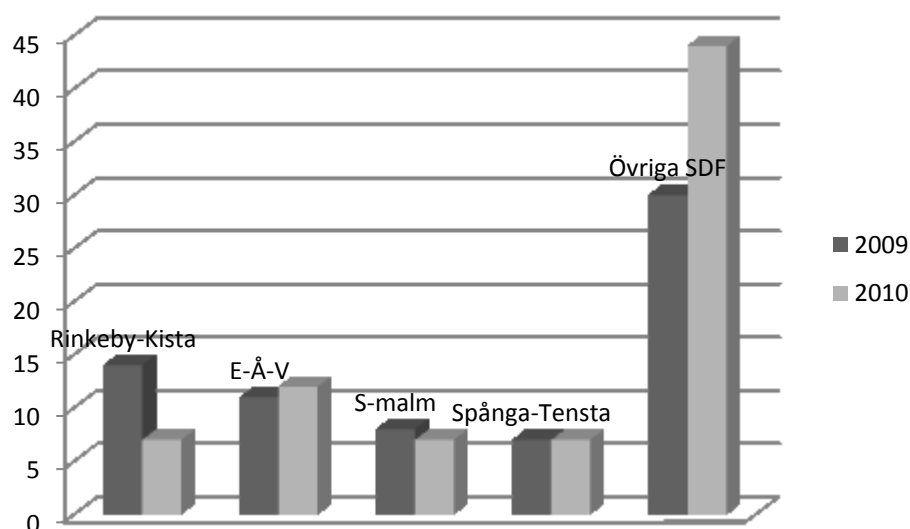

Antal nätter som klienter i målgruppen logerades på härbärge/akutboende 2009 och 2010:

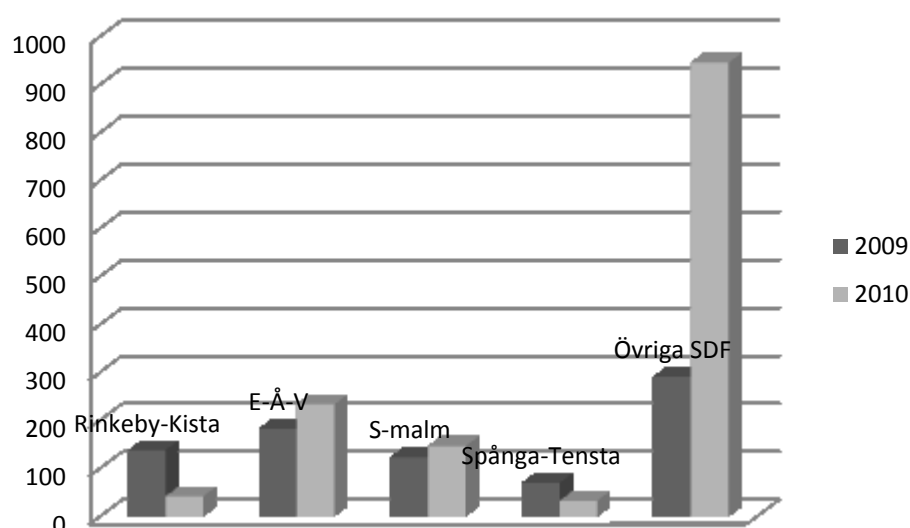

När man delar upp resultaten på var och en av de medverkande sdf ser det ut som följer:

Antal klienter i målgruppen som logerades på härbärke/akutboende under 2009 och 2010:

Antal nätter som klienter i målgruppen logerades på härbärke/akutboende 2009 och 2010:

Trots projektets ansträngningar att minimera härbärgesboendet har Södermalm sdf och Enske-de-Årsta-Vantör sdf inte uppnått samma resultat som Rinkeby-Kista sdf och Spånga-Tensta sdf. Eftersom härbärgesboendet för målgruppen ökat kraftigt hos övriga sdf (som syns i stapeln längst till höger) under 2010 kan man anta att projektet haft en effekt som dämpat ökningen även i dessa sdf. Baserat på ovanstående statistik erbjuds Södermalm sdf samt Enske-de-Årsta-Vantör sdf att delta i projektet ytterligare ett år tillsammans med Skärholmen sdf och Hässelby-Vällingby sdf. Samma urvalskriterier gäller då som första projektåret, eftersom det är dessa fyra sdf som har flest unga vuxna logerade på härbärke/akutboende 2010.

UTVÄRDERING

Projektet har ingen extern utvärderare. Projektprocessen granskas av styrgruppens verksamhetssekreterare för att säkerställa att projektet löper enligt plan. Projektsamordnaren ansvarar för att medverkande sdf utvärderar sin medverkan i projektet.

FOKUS FRAMTID

Fortsatt uppföljning projekt- och effektmål

Nästa steg blir att följa upp effektmålen ytterligare genom att titta närmare på orsakerna till att projektet har haft 33 personer där sdf inte lyckats hitta andra boendeanternativ inom sju dagar. En närmare analys av varför det finns ett antal klienter som inte har handlingsplaner upprättade och/eller inte är aktualiserade på adekvat enhet för att komma ur sin hemlöshet kommer även att genomföras. Det som framgår är att orsakerna till detta enligt handläggarna, är att klienten inte är motiverad till förändring vilket tillsammans med resultaten från det tidigare projektet *Unga vuxna på härbärge* stärker antagandet om behov av en tillgänglig och uppsökande socialtjänst som snabbt kan fånga upp och påbörja motivationsarbete och länka vidare till aktuell sdf.

För att uppfylla målet om att utveckla förslag på lämpliga vård- och boendekedjor kommer samarbetet med MUMIN-projektet att fördjupas med fokus på arbetet inom beroendevården och psykiatri.

Metodutveckling

Under året har projektmedarbetare på stadsdelsförvaltningarna löpande dokumenterat och rapporterat in problem och möjligheter i arbetet med målgruppen på sina respektive sdf. Projektmedarbetarna har tillsammans ringat in ett antal områden där sdf skulle kunna utveckla sitt arbete för att fånga upp unga vuxna som lever i eller i riskzon för hemlöshet.

- Förtydligande om vad TÖG innebär. Olika sdf har utvecklat olika tillämpning av TÖG.
- För att få en bättre bild av vilka klienter som logeras på TÖG bör sdf kunna ta fram egna TÖG-rapporter för att få fram dagsaktuell information och underlätta snabb uppföljning.
- För att öka samsynen samt undvika att klienter faller mellan olika enheter: En grupp/nätverk på sdf där man tillsammans kan rådgöra om samt fördela klienter med ”diffusa” problem som behöver mer stöd än försörjningsstöd kan ge, men inte självklart tillhör vuxen-/missbruksenhet eller enhet för socialpsykiatri. Här bör även ingå handläggare från enheter för barn och ungdom (BoU), enheter för försörjningsstöd, vuxen-/missbruksenheter och enheter för socialpsykiatri.
- Genom strukturerade intervjuer på enheter för försörjningsstöd utreda vad det är som gör att klienterna inte förmår lösa boendefrågan själva.
- Införa frågor om boendesituation vid LOB-samtal
- Förbättringar av hur överföringen görs från BoU-enheter till vuxen-/missbruksenheter samt enheter för socialpsykiatri behöver göras för att inte tappa klienter med diffus problematik.
- Utveckla en manual/lathund med rutiner och lämpliga boenden för unga i akut hemlöshet.

SAMMANFATTNING

Projekt unga vuxna i hemlöshet är ett tvåårigt projekt som vänder sig till unga vuxna i åldern 18-25, med tillhörighet i Stockholms stad, som befinner sig i hemlöshet eller i riskzon för hemlöshet. Uppdraget är att arbeta både på individuell och på strukturell nivå. Projektet är organisatoriskt knutet till Uppsökarenheten för vuxna där två socialsekreterare, varav en med samordnarrollen är anställda. De fyra sdf med högst beläggning på härbärgen/akutboenden i målgruppen har deltagit med varsin medarbetare på 50 % för att arbeta individuellt med klienter som tillhör respektive sdf samt för att utveckla metoder på den egna sdf för att nå unga vuxna i hemlöshet. Socialsekreterarna på Uppsökarenheten för vuxna har arbetat med unga vuxna som tillhört övriga sdf eller Efh.

Sammanlagt har projektmedarbetarna arbetat med 133 unga vuxna varav en stor andel flyttar runt mellan olika vänner och familjemedlemmar. Majoriteten har kontakt med socialtjänsten. Försörjningsstöd är den huvudsakliga inkomsten. Faktorer som påverkar de unga vuxnas situation, och därmed arbetet i projektet är psykisk ohälsa, kriminalitet och droger. Projektet arbetar aktivt och har även i uppdrag att utveckla samverkansformer.

Projekt och effektmål har följts upp och till stor del uppfyllts. Under år två kommer en analys av de effektmål som inte uppfyllts att göras. Projektet följer dagligen TÖG-statistiken och ser där utvecklingen på stadens härbärgen/akutboenden för målgruppen. De unga vuxna fortsätter att öka, vilket gör frågan om utvecklandet av andra boendeanternativ för målgruppen högst aktuell. Under första året har projektet anordnat tre fokusgrupper med temat boende, och de förslag som framkom där blir vägledande för det fortsatta arbetet under år två. Under 2011 kommer fyra nya medarbetare på sdf att bjudas in för att delta och fortsätta arbetet med att utveckla metoder för att nå unga vuxna och på så sätt minska hemlösheten i Stockholm stad.